

4. szám.
Január 27-én 1866.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50
kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. —
Kiadó hivatal Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVII. kötet.

A Concordia-bál után.

Ők lejöttek, mi felmentünk,
Bécsi írók, pesti írók.
Bécsi írókat vezette
Kedves barátunk, Móricz Gans,
Ki már a waggonajtóból
Tolmácsolá mi irántunk
Nagy szerelmét bécsieknek.
Pesti írókat vezette
Jó barátunk Ludasy Mór
Ki viszont a mi nevünkben
Meggívé a lebe hoch-ot.

Szörnyű jól fogadtuk egymást,
Itt is, ott is. Kézzsorítás,
Testvércsók és üdvözlés,
Fűtött kvártély és meleg sziv
Várt az érkezőkre mindütt.

Aztán vittük egymást bálba,
Dicsérgettük egymás tánczát
Ők mondák: „mily szép a csárdás!“
Mink: „a walter idealis,“
S egyesültünk — „franciában.“
Szépeikkel szépelegettünk
S nem tapostunk sleppjeikre,

Mely valóban majd nem oly nagy
Virtus, mint a hongyülésnek
Úgy eljárni a minétet,
Hogy bele ne keveredjék
Sarkantyúja taréjával
A Reichsráth crinolinjába.

Vittük egymást banketezni
Húzta itt cigány, amott cseh.
Hangzott a toaszt, folyt a pezsgő,
Felköszöntök egymást rendre.
Lettünk per tu, eltagadtuk,
Hogy valaha szídtuk egymást,
S felfogadtuk ünnepélylyel,
Hogy soha nem teszszük többet.
Megbecsüljük eztán egymást,
Hisz a ezélunk egy, — s a többi.
Az író mind szabadelvű,
Akár Bécsben, akár Pesten,
Tanuság rá sok ezernyi
Elconfiscált cautió. —
Aztán így közelből látva
Egyikünk sem olyan Mord kerl,
Mint a czikkeink mutatják,
Vagyunk jó fidélis ficzkók.

Lapunk két első száma teljesen elfogyván, kérjük később érkezett t. előfizetőinket szives
lemre néhány napig, a míg e számokat újra nyomathatjuk.

Az „Ústökös“ kiadó h...

Mindenikünknek van is már
Felesége és családja,
Ki nem enged duellálni,
Szent a béke! Éljen a frigy!

Aztán kiki hazatére,
Lemosta a búcsucsókot,
Ültünk író asztalunkhoz
S folytattuk a polemiát,
... Mert ezt veszi a publikum.

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváros Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Most már összeszámítottam verificatiók alata, választások ünepilyesége alkalmával eset halotak is sebesültek száma. Összesen huszonhat testviri ölelkezés alkalmával eset halotak száma 21; olyan halotak, a kik elestek, hanem azután megint fölkeltek, száma 11; sebesültek, a kiknek irdemes visum repertumirt chirurgushoz faradnyi, száma 1022.

Analfogva batorkodok egy kis alazatos, de nagyon korszerű indítványal farasztanyi magamat. Ország gondoskóta rula, hogy legyen nagy invalidus kaszarnya csataban megsebesült vitz

hazafiak befogadasara. Mar most kirek alazatosan míg egy másik kaszarnyanak ipitetisit, a hol képviselő választásoknal megsebesült is invalidusa let hazafiak izz azylumot nyerhesenek, mert ha csak harmincz esztendeig ez így folytatya magat, kortes-invalidus-kaszarnyanak mind a három emelete megtelik velünk.

Kirem indítványomat kirvinybizotmanyhoz elutasitanyi: van ot mar ilyen több izz.

Alazatos szolgálja

Tallérossy Zebulon.

Pesti levelezések egy bécsi lap számára.

Tisztelt szerkesztő ur. Ez ideig sikerült a magyar országgyűlésen huszonnégy különböző párttal megismerkednem, minek folytán a leghitelesebben értesíthetem önt az itteni pártok állásairól.

Kezdjük legszélről, a jobb oldalon. Ott van legelőször is a kormány párt. Ez ismét szétoszlik négy különböző pártra: az egyik párt akar absolute nem felelős kormányt ministeri titullal, a másik akar felelős kormányfőfiakat ministeri titulus nélkül; a harmadik úgy akarja megosztani a közös ügyeket, hogy $4\frac{1}{2}$ minister jusson a németeknek, $4\frac{1}{4}$ minister a magyaroknak; a negyedik végre egészen absolut kormányt akar a la Russe. — Ezeken kívül van még a *Pony* párt; ez akar na ministereket tárca nélkül; azután a Babaricz párt, mely elfogadna tárcákat ministerek nélkül. Ezeken túl van még az Irmini párt, az óconservatívek tábora, a kik vissza akarják hozni a rabszolgatartást, a leibeigenschaftot, a bibicztójás dézsmát, és a jus primae noctist. Mind ezt egész bizonyossággal mondhatom. —

Ez volna már hét. Nyolcadik párt volna a Scheteni párt, melynek programmja mindent megadni in principio, s mentül többet vissza venni in praxi. Ez már közeledik a centrumhoz. Itt találkozunk legközelebb a

Heiliger Dreyköniglicher Moor pártjával: melynek programmja: az egész birodalmat felosztani vármegyékre, s vármegyei circulárek útján tartani fenn az összeköttetést. Tizedik párt, mindig jobban a centrum felé, az, melyet a magyarok félig németül, félig francziául úgy hínak, hogy Etwas-Trefort (egy kicsinyt erős) ennek a programmja: előbb a nagy német kérdést intézni el, azután fogni a magyarhoz. A legcentrálisabb közép párt végre a baron Kemmeni párt, a kit soha se lehet látni az országgyűlésen s ebből következik, hogy ő a juste milieu.

Most térjünk át a baloldalra.

Tizenkettedik párt a mérsékelt rebellisaké. Niar Ifj. vezetése alatt. Ezeknek programmja, megint a 48, hanem 49 nélkül. Ehez legközelebb áll a Tisza párt, (soll heissen Tiz a! ungarisch, „ist zehne werth!“) Ezeknek a programmját legnehezebb kitanulni, mert hirlapjuk is van; a hol azt legjobban el lehet titkolni. Ezeken túl van aztán a Magyaráz párt (wollen alles verungarisieren), s még azon is túl a Bessermein-i párt, melynek az a programmja, hogy mikor valaki legtöbbet kért, ők még annál is többet kívánjanak.

Ezek a pártok ismét eloszlanak alpártokra: van egy papi párt: ha jól tudom: Besze a legkittünőbb előharcosa: azután egy Kálvinista párt, vezetője Carl Sax: van egy szerb párt, vezetőjük egy generális; azután van

nak testvérpártok, mint például Zs. I. Wanka és I. I. Wanka, a kik közül egyik jobb, másik bal: az egyik nevezetes a bankok felállításáról, a másik a bankok sprengolásáról. Ezek is két pártot képeznek.

Legjózanabb mindenesetre a Dr. Siklósy féle párt, mert az vízzel kúrál.

Ezek a pártok azután eloszlanak egyes káplár alakokra, és rottákra, a miknek vezetőivel, káplárjaival és fűhrerjeivel még mind remélek megismerkedhetni. Egy olyan képviselővel is találkoztam már ez ideig, a ki elismerte magáról, hogy ő csak közlegény; bizonyos Tallérossy Zebulon.

És mindezen pártokat és nézeteket egyesíti, (saját vallomásaik szerint) egy magában Deák Ferencz.

Hugo Lügewakker.

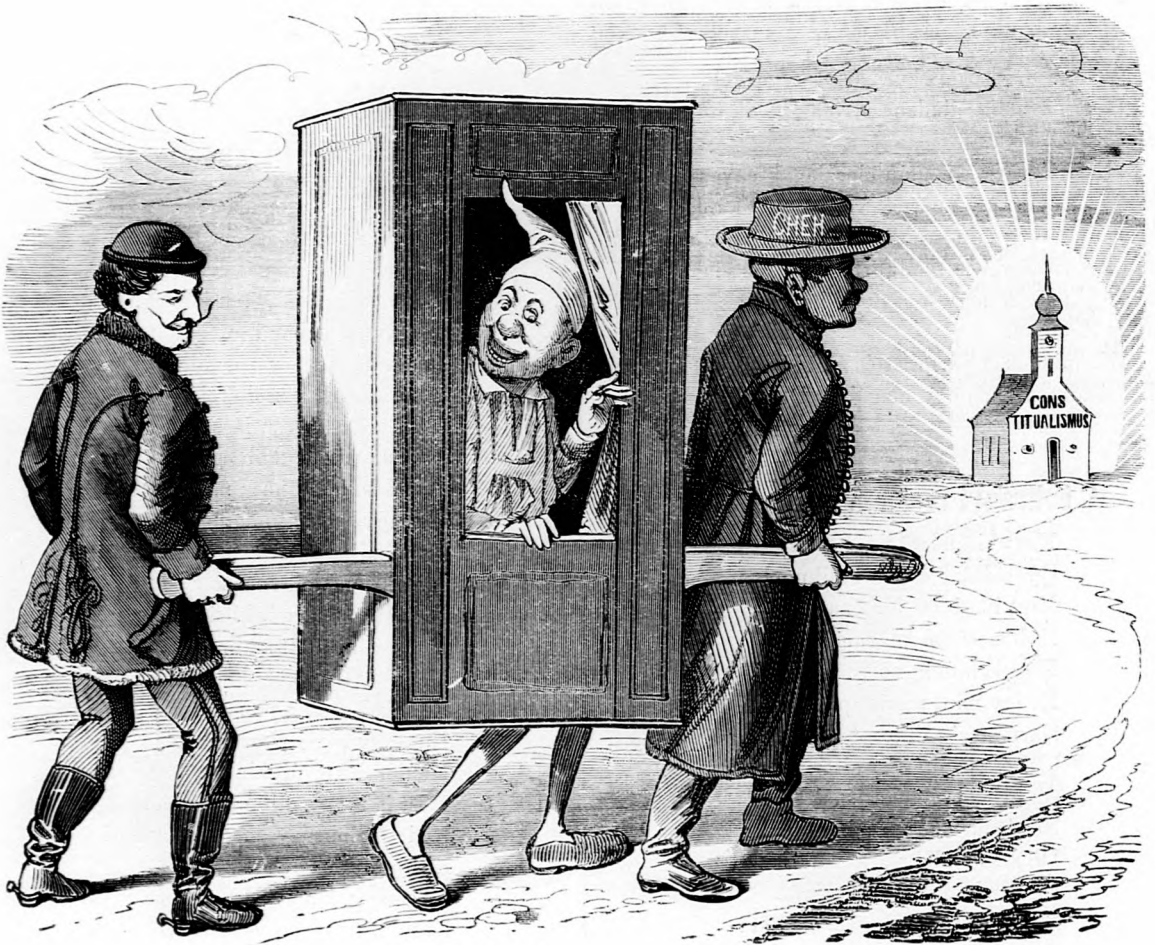
A boltrágyi rector folyamodványa.

Nagy tiszteletű publikum,
Gyémántos arany billikum!
Mint illeti ősz hajamat,
Érdemesítem magamat.
Negyven évig voltam rektor,
És így mint merito plektor.
Harminczíg titkos Janitor,
Ubi est pennárum nitor.
Az ornáta szintakszisznak
Nevét tartom csak hamisnak;
De a szimpleks gramatikát,
Úgy tudom mint a karikát.
Nem lelek magamnak mássát,
Ki tudná a *pé aps* ását,
Cellariust rudimentát,
Koromból főzni a tentát.
A szakállas zsoltár hangját,
Szent Dávidnak egész rangját,
Zsemlye czipós énekeit,
Tudom hátulját, eleit.
Tudok négy prédikációt,
Egyről az aplikációt
Az egér már lerágcsálta,
Kenyér-morzsa közt találta.
A felső mathesist szintén,
Abrók sem tudja úgy mint én,
Számlálni a mészárosnak,
Vagy akármely csaplárosnak,
Tudom azt a fizikábul,
Hogy a ki csak meg nem kábul,
Égő gyertyához ne érjen,
Inkább egy koppantót kérjen.
Ki is mondhatom az egyet,

Miatyánkat, hiszekegyet,
Csak a talpam alá teszem,
Mégis felfogja az eszem.
Írásom is meglehető,
Mert Boltrágyon sok tehető
Gazdáknak írka-firkáltam,
Áldomásért szuskribáltam.
Tehetek erős fogadást,
Hogy tudom az összeadást,
Sőt még kivonást is értek,
Hogy tanítám sokan kértek.
Mi hivatalomhoz ille,
Kis káté meg szuperville,
Ábécze meg a zsoltárok,
Ezek körül híven járok.
Érdemem már több egy lattal,
Azzal is, hogy husz magzattal,
A magyar hazát ellátam,
És mind szárnyára bocsáttam.
Ily érdemekkel ruházott
Dicső mester, mit hibázott,
Hogy néki ütött az óra,
Menni nyolcz köből sligóra?!
Ez mind csak a papok dolga,
Hogy ily régi czimzett szolgál
Menjen lakni új faluba,
Most is rongy rajtam a suba,
Kedves Boltrágy, meg kell válni!
Ki fog itt már miskuválni,
Násznagy, lánykérő ki léssen,
Ki mint én eleget téssen?!
A kanikuláris csirke
Huson, mint a selyem birke,
Úgy megsimultam Boltrágyon,
Te bétöltéd minden vágyom.
No de én ott is elélek,
Éhel halástól nem félek;
Majd a rafajna vadonban
Ölfát várok kakadonban.
Nem vádoló a papokat,
Csak a gregáriusokat,
Addig le nem csillapodtak,
Míg porig ie nem tapodtak.
Vén fejem egy böles egyetem,
És ha a sarkom megvetem:
Egy pap sem marad a helyén,
Bár mind forogjon a fején....

Közli saját hallomása után

Sós Percz.

Ha nem tudnám, hogy *visznek*, azt gondolnám, hogy *megyek*.

Tekintetes Tallérossy Zebulon úrnak!

Szíveskedjék uraságod egy igaz bácskainak fölvilágosítást adni.

Anno Domini 1866. kapok egy czédulát német nyelven, a melyre — mint a kisbíró mondá, — irjam rá jövedelmemet. Nézem, mi ez? A czédula **1864**-ben nyomtatott, szóról szóra ez volt rajta: „Land: *serbische Wojvodschaft und temeser Banat*.” E czédulát visszaadtam a kisbírónak, ráírván a hátára: „én Bács megyében lakom.” A jegyző visszaírt, és a többi között azt is írta: „Mi vojvodinában vagyunk.”

Tekintetes Zebulon úr, Vojvodina-e Bács megye?

Minden igaz Bácskai sürgetve kérdi a választ, mert különben a notáriusnak lesz igaza; — az ne hozza zavarba uraságodat, hogy alkotmányos és alkotmánytalan főispánaink vannak; — ha pedig a notáriusnak lesz igaza, akkor azonnal Hajósrá megyek lakni, az Magyarországnak van.

Tekintetes úr

alázatos szolgája
Kappany *)

*) Nagyon egyszerű a válasz. Van egy régi nóta, a ki így szól.

„Ha haragszik gazda, hogy mi itt mulatunk
Vigye el a házáat, de mink itt maradunk!”

Tallérossy Zebulon.

„Ez a pohár bujdosik. Éljen a barátság!”

„Hiszen csak hadd bujdosék, de engedjétek meg, hadd én töltsöm tele.

A politikai barometrum.

Z... városának van egy Finánczráthja, a ki az ot-tani közönségnek politikai időjósul szolgál.

A Finánczráth úr egész 1860-ig minden, bármi rangu és rendü ember köszöntését így szokta viszonzni :

„Servus!”

1860 közepe táján elkezdette azzal fogadni a köszöntéseket, hogy :

„Karschamadiner!”

Jött is mingyárt az alkotmányos világ.

1861 közepe felé megint azzal fogadott minden kalap levevő embert, hogy :

„Servus!”

De be is következett a provisorium.

1865-iki husvét után megint elkezdett mindenkinek „ergebenster Diener!” lenni.

Nem sokára meg is szűnt a Schmerling dicsőség.

Jelenleg, néhány hét óta megint kezd már úgy köszöngetni, hogy „servus.”

Valjon mi fog következni?

Retthenethes igazságos birú a mi fhüszulgabirúnk.

Bekhupoghattam Hajlungi Lajus fhüszulgabiró urhó, hogy nála egy khis phrozzessumat elüadjam.

— Mit láthuk! Ábrahám hát maga az?! Mi az ürdög! wi khümmen si zü mir must phanaszra? mikhur maga nekhem ellensigem, és engemet az ujságba is khi irt?

— Gattes wunder ellensig, ellensig! — hiszen másuk is vúthak ellensigek, de megint khibikhülthek és letthek ephez gütfraindok. Must phedig, mikhur az *egisz világ khíbikül*, cshak nem maradhatunk mi khetten ürükhüs fheindschaftba? *Igaz*, hogy az a khibikhülis hanulú a khereskhedishü, mer uda is khiit phil khül; az egyik a *khi enged*, — a másik meg a *khi ad*. — A thekinthetes fhüszulgabiró ur lesz szhíves és *enyed*, — én meg *adni* flugok, azuthán fhix ünd fherthig meg lesz a khibikhülis.

— He! he! ez *khlassikhus!* Maga Ábrahám valúba *diphumathának* születhett, ujan *phuliticze* thudja a dulgot elüadni. Mi hát a phanasza?

— Hát ijach bitt üm vergebüing gestrenger Herr fhüszulgabiró ur, ennek a mi baron urunknak van egy juhásza, úgy hiják hogy Selmes Júska. Ez a ghazember thaval a szhüllümbül elluphott nigy fhiathal gyümücsfhát, phedig extra fhain vút — és csinált belüle bhotot. Mikhor megthudtam, hogy ü vút a ganeff, elmenthem huzzá, és mivel nem thagadtha, kibikhültem vele ujan fhurmán, hogy minden darabthü fhizet nekhem egy fhorinthot. Must má egy eszthendeje thartozik, de nem fhizet, azirt ma elmenthem huzzá az adússágut khirni, hanem a helyett, hogy a phizem megadtha vúna, grosárthig gurombáskhudott vilem, üssze hunczvuhtót, és ennek a thetejibe az elluphott megfyhának a gyümücsét is megkhústuthatta velem. De ez se vúth elig, hanem megkha-putt a nyakhamná, meg az egyik lábumná, és a juhishállú ablakhán úgy khi dubott az utczhára, hogy cshak úgy hempheregthem a sárus dicsüsigbe. Hat sich ephez gedacht, hogy ü thaián Sthaatsmenisther, én meg vagyok ephez valami khücsön vett *stathusjvedelem*. — Khírem alázathussan tehát ezt a gazembert ezir megbünthetni.

— Maga hibát küvethett el Ábrahám, wo denkni hin üm Gattes willn! egy khis fháir egy fhorinthot khirni? Hobn si-e gewissen? mikhur a gazdasági egyesületnil a legfhainabb ultványukat megkaphatja 20—30 krajczárún?

— Bitt üm vergebüing, hiszen eszthendü útha váruk rá, hát cshak egy khis intherest is khüllött szhámithani?

Ekkhur khupoghattak az ajthún, s egyszerre begyüth a fhiatal baron ur. Vút azuthán szhervusz phaj-

thás — khrisz tich Gatt! — mivel szolgálhatuk? stb. A fhiatal baron ur azuthán elphanaszútha, hogy a juhászuk a Selmes Júska az ü khertyükbü 5 db. ultvány fhát elluphott, khéri tehát a megbünthetisit.

— Á! á! ez *khlassikhus!* — ez baráthom szhüruyü vakmerüsig! Az a gazember mert a thi khertethekbü lupni? — Na megállj phajtás, majd megbünthetem én ezirth, cshak bizd rám, majd elvégezem én ezt *pholiticze*.

— Megbünthetni nem engedem ides Lajuskhám, mert azt az atyám sem engedi a világir sem, — hanem thudod, legjubb lesz cshak phinzbe bünthetni, van nekhi mibü fhizetni — irthed? hát hagy fhizessen.

— Ammint pharancsulod khedves baráthum, tehát ju, phézbe fhogjuk bünthetni, és rüghön irte khüdök azir a ghazemberir.

— Hivasd be, itt van, — elhuztham magammal. — Ekkhur azuthán behithák a juhászt.

-- Hát the ghazember, the akhasztüfhára valú, hogy merthil the üt dharab fhát ellupni ü miltúsága khertjibü?

— Engedelmet khírek thekinthetes uram, cshak khetüt vitthem el.

— Jú van jú gazember. — Miltóságos baron ur, mennyit khiván az elluphott fháktü khárputlást?

— Én thekinthetes fhüszulgabiró ur, nem akhar-nám ezt a szhegény embert megronthani, de ü se khivánhatja a mi khárunkhat. Én tehát úgy gundútham, hogy ha megfhizethi a khárt, a bünthetist elengedem. Nem khivánum tehát megkhárusítani, hanem *nagyelkhüleg* viselem magam irányába, és nuha azok nemes fhák vúthak, még se khivánuk thübbet *darabjathü*, *cshak thíz forinthot*, — ezt is cshak azir, hogy veszett fhejszinek nyele kherüljön.

— (Gatt! wi gescheid ez a fhiathal baron ur. Ez thudja azuthán a khárt jüvedelemmé válthuzthatni. Valóságos szhülethett *fhinanczmenisther*, das müz me im zü lassen. — Ez uszthán irthi a *phinzupheratiót!*

— Thehát hallud-e the gazember. Íme a baron ur ü miltúsága cshak 10 frthot khér darabjátul a fháknak, a mi valúban rendkhívüli csekhily khivánat azon *rophphant khár* nagyságához, a mit the thettél, minthogy egy uljan nemes növénynek az ára *egyenkhént* 50 frtba lenne számithandú. Ennilfhogva khöszönhethed itth a baron ur ü miltúsága nagyelkhüsige, és szerfheletti engedékhenységének, hogy ily *nevethsiges cshekily* khárputlással beiri. Most tehát 50 frthot fhogsz fhizetni baron ur ü miltúságának, és ha khifhizethed, a *bünthetised is el lesz engedve*, — de ha nem? akkhur exequálum rajthad, és meg is leszesz bünthetve.

— Már khérem alássan, ha cshakugyan thíz frtot kell darabjathú fhizetni, khét fhájér fhizetek, mer annyit vitthem el, az is fhélig száraz vúth, — de üthér nem fhizethetek.

— Á! — ez *khlassikhus!* Hiszen ez egy megáthal-khudott gazember! Nú megállj, musth hát 25 *bothot verethek rád*, majd megláthom én, thagadod-e? Azir most azt khirdezem: megfhizethed-e az 50 frthot a baron ur ü milthoságának, vagy phedig 25 *bothot* veressek rád?

— Nem thehetek rula thekinthetes uram, ha 25-öt veret is rám, khét fhácskhát elvitthem azt beüsemrem, és azirth a 20 frthot le is fhizetem, de öthér nem fhizethetek, ha megveret is.

— Á! — ez merkwerdig! ez a gazember a *szhíp szút* és *jú thanácsut* se akharja elfugadni, — ez már *khlassikhus!* Nu megállj hát the jú madár, ipphen must lesz az ujonczozás, láthum erüs egisiges vagy, megállj hát, majd besorozthatlak khatunának. Thehát must nyilatkoz *szabodon*, minden *fhilelem nilkül*: besorozthas-salak-e 10 *eszthendüre khatunának?* vagy phedig *megfhizethed a baron ur ü milthoságának az 50 frthot?*

— Má ha besurúznak se thehetek rulla, én cshak khettüir fhizethetek.

— Engedelmet khirek thekinthetes fhüszulgabiró ur, én elengedem nekhi azt a 30 frthot, és beirem azzal a 20 frthal, ne mundhassa, hogy rosz gazdája vútham.

Ezzel a phrozes bevigzúdött, és a baron ur meg a juhász elmenthek.

— Bitt recht sehr gnädiger Herr, thalán jú vúna azt a juhászt visszahivatni?

— Má mi az ürdögnek hivassam vissza? örülök hogy megszabadútham.

— Hát khírem alássun es mecht epehez nix schodn, ha must elthetszene tühet ithilni, hogy fhizessen az in fhámir is *thíz forinthat darabjathú*.

— Mi az ürdögöt akhar maga, hiszen maga nem bárú?

— Jach bitt üm vergebüing, hát thalán utt a bárú thitulust khüllött megfhizetni *khilencz forinthal drágában?*

— Micsuda bolondokhat bheszil maga üssze, — hiszen nincs itt a thitulusrul semmi szú, — hanem hát thudja Ábrahám, maga a juhással khibikhült és egy fhorintba khiegyezett, hát igen thermiszetesen musth má thübbet nem khirhet? Minek egyezett khi vele ujan úcsón? must maga is khirhetne annyit, a mennyit cshak akhar.

— Hát legalább thessik a gurombáskhodásir megbünthetni.

— Má hogy gundul ujan bolondot? Hiszen láthat-

ta, hogy a baron ur a maga ügyibe sem engedthe megbünthetni, mikhip gundója thehát, hogy azt megengedje más ügyiben? Vagy azt akharja, hogy én üssze vesszek az üreg baron ural? — nü má akkhor nem vúna egy csüpp phulithikhám se. — Thudja meg Ábrahám, hogy az az üreg báró egy nagyun hathalmas ember ám, nagy hívathalba van, azuthán minden ural pher thú van. A bárú irdekhe elütthem szhent, in vele ujat nem huzathok. Baráthum, annak a bárúnak ujan rábeszillü tehet-sige van, soj vas hoba si nix geschn — higye el, hogy sukszor phositiv thudom, hogy *nincs ighazsága*, de addig beszil, és úgy beszil, hogy utholjára magam is *elhiszem*, süth megmernik rá *eskhüdni*, hogy *thükillethes igazsága van*. Merth lássa itth *diphlmaticze* és *phuliticze* khüllött eljárni, mivel lássa én a *multhamat*, a *jelenemet* a bárú urnak khüszönhethem, süth a *jüvömet is atthül várum*, hát áthláthatja, hogy üthet khüllött phárhúnom, mert musth ilyen nagy urakthül fhüggüink, nem phedig azukthú a khissebektthü, — azukra *rá se hederüthünk* most, mert nem *azuk választanak meg benünkhet*, hanem egyes nagy urak thesznek be és ki benünkhet. — Azir thudja azt a ju thanácsut adom, bikhüljön khi az én khedvemir, hiszen magának *thükhilethes igazsága van*, hanem ne nizzen arra az egy *phár fhorintra*, majd másba én is vissza szulgálum.

Nü! — gundútham magamba isthen nekhi, musth ilethembe elüszür nyerthem ilyen phürt, iphen ugy megnyerthem ezt a phürt, mint a *Schleswig Hallsteiniak*. — Hogy mit *nyerthek* a Schleswig Hallsteiniak? azt én nem thudom, — hogy phedig én mit nyerthem? azt meg a Schleswig Hallsteiniak *nem thudják*. — Az igaz, hogy nigy fhorinthom nines, egy phár üthésem van, azuthán az ablakkun khürüszthü is repüthem, — de ez mind nem thesz semmit, — merth *in nyerthem meg a phürt nekhem van igazságum*. Hát khüll ennil thübb? Hiszen a *khübikhülsnil* a fhü dulog az; hogy *megnyerje az ember a phürt, és hogy igazsága legyen!*

Hijába, cshak retthenethes igazságus biru az a mi fhüszulgabiránk.

Alázathus szulgája

Ábrahám khucsmárus.

Epigrammák.

A szavazók, „*melyek*”; — jól mondod, Pista öcsém, mert Objective kell verifikálni, ugy-e?

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Még hozzá se kezdtünk, már is befejeztünk.

— — Óconservatív időszámítás.

A „Magyar Világ“-nak az idén Január 3-ikán jelent meg a 17-ik száma, Január 4-én a 18-ik száma, Január 5-én a 3-ik száma, Január 6-án a 4-ik száma, Január 9-én az 5-ik száma. (Ez bizonyosan olyan jó volt, hogy kitapsolták, s aztán da capo megjelent.)

— — Farsang van. Minden ürügy alatt tánczolunk; tánczolunk az íróknak, a jogászoknak, a gazdaszonyoknak, a szerbeknek, a románoknak, s mindannyi tánczolásunkból — deficit az eredmény. Az ilyen mulatságokrol aztán elmondhatjuk, hogy „plus deficit, quam profit.“

— — A jó, „Pesti Napló“ bezzeg boszút áll az ágyuval meglőtt verebeieért; most ő plane bombával lö Kakas Mártonra; magát Deák Ferenczet szólaltatva meg, hogy az „Üstökös“-nek Deák Ferencz adomáihoz csak anyyi köze van, mint a Deák Ferencz keserü vízhez. — Hiszen ezt az élczet Kakas Márton maga mondta az adomák bevezetésekor. (Így van az: a mit a *Tigris* vétett, azért a *Kakas*-nak kell megadózni.)

— — Most nagyszerü küzdelem folyik a *Tigris* és az *Európa* között; mind a kettőnek látogatói maguknak akarják vitatni, hogy ők Deák Ferencznek az igazi hívei. Az Európaisták azt nem akarják megengedni, azt állítják, hogy ők az *actuarius* Deákisták, a Tigrisisták csak *honorarius* Deákisták. (Hiszen azt minden ember tudja, hogy a *tigrisben mi lakik?* hanem azt még jobban tudja, hogy Európában sok mindenféle népek laknak: — még *muszkák* is.)

Országgyűlési epigrammák.

I. Az egri követválasztásra.

Más választásnál *leszavaznak* vagy *legolyóznak*. Itt *le karóznak*: s „jól vala“ monda a ház. (Tudnivaló, hogy az egri titkos szavazásnál golyók helyett hosszú vékony tenyő karókat használtak.)

II. A szakolczai követválasztásnál.

Kis *Kuba* híresebb lett hajdan hőse *Kupánul*. Ez csak karddal *vert*; Kis *Kuba* két szemivel. (Tudnivaló, hogy az ellene folyamodók azzal vádolták, hogy a választáskor szemével igézte a maga részére a szavazókat.)

III. Egy mármarosai követválasztáskor.

Már nem mondhatják: érdekből verifikálunk. Sőt Friczinek mindegy: vén-e vagy ifju a nő? (Tudnivaló, hogy P. Frigyes Zs. Eduardnak azt ripostolta, hogy a törvény előtt mindegy, akár vén asszony, akár fiatal az, a ki tanubizonytságot tesz.)

IV. Az érsekujvári követválasztásra.

Partra szökött az utas, mi előtt kikötött vala a komp. Visszabukott s most már újra eveznie kell.

V. Egy gazdag képviselőre, kinek formahiba miatt újra kell magát megválasztatnia.

Bébizonyították, hogy *jóltévője* a népnek: — Monda a ház „da capo!“ — újra *tegyen* vele *jót*.

Ethnographiai adat.

Budavárosa adóintő czédulái magyarul és németül levén szerkesztve, azokon egymás mellett következő mondat olvasható.

Magyarul.	Németül.
„Elváratik a közönség <i>becsületérzésétől</i> , hogy az adóját sietend leróni.“	„Man erwartet mit <i>Zuversicht</i> , dasz etc. etc.“

Tehát csak a magyar közönségnél appellátatik a *becsületérzésre*, mikor fizetésről van szó.

Mulatságos sajtóhiba.

Tisztelt. patriarhánek, a „Pesti Napló,“ egy bécsi telegrammjában azt jelenti, hogy „egy 1500 *ölnyi* zsoldos csapat“ stb.

Nem teszi hozzá, hogy *hosszában-e* vagy *magasban?* „Egy verébágyuzó *kamonir*.“

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Ország-ut 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1865

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: *Jankó*. — Metszi: *Polák*.